

in kdo ve, kaj bi bil, keril, da bi mu ne bila pravila vest, da nima pravice razpolagati s svojim življenjem.

da je stopil v javno življenje, v državno službo. V kratkem bil je imenovan avskultantom pri

a prav pikro se je večkrat izrazil o onih tovarishih, ki v svoji lahkomišelnosti zlorabljajo zaup-

DOMOVINA

Labaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake pete vrste po 20 vin. za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Narodnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krona, za četrt leta 2 kroni, katere naj se pošilja: Upravištvu „Domovina“ v Celju.

Oklic spodnještajarskim volilcem.

Zadnje dni so prinesli slovenski časopisi volilni oklic narodnega volilnega odbora za Spodnji Štajar. Ker je Spodnji Štajar slovenska pokrajina se pravzaprav tudi ne more govoriti o drugačnih kandidatih, nego o narodnih, t. j. slovenskih. Nasprotni listi so besedo „narodni odbor“ posebej povdarjali, ker so hoteli spraviti to ime v zvezo s posebno strujo, kar pa je najbolje iz podbil oklicu sledeči imenik kandidatov, ki vsi kandidirajo pod istim programom v slogi in disciplini.

Volilni oklic so odobrili bivši državni poslanci, kakor tudi deželni poslanci, štajarski. Gotovo dobro znamenje za štajarske Slovence, da nam zadostuje eden volilni oklic, s katerim se strinjajo vsi stanovi in sloji. Take edinstvi niti pri Nemcih vkljub njihovi „Gemeinbürgerschaft“ ne najdemo.

Oklic je program slovenske politike v okvirju vseslovenske vzajemnosti in državljan- ske zvestobe napram Avstriji. S takim programom moramo biti vsi zadovoljni. Možje, ki se potegujejo za ljudsko zastopstvo pod takim programom, so tudi popolnoma vredni splošnega zaupanja volilcev. Greh bi bil, jim delati kakršne koli ovire, če so dokazali razum tam izražene dobre volje tudi — popolno zmoglost, da lepe misli za rešitev političnih in gospodarskih naših vprašanj spravijo v dejanja.

Slovenski volilci ne mislimo vezati rok svojim bodočim poslancem, a odkar je narodni volilni odbor izjavil njihov program, opominjali jih bomo pri vsaki potrebi na prevažne točke v istem, da nikdar ne pozabijo, da smo Slovenci le del velike slovenske rodovine, ki tvori našo celokupnost stožrjav v združenju vseh slovanskih

sovrstnikov, ki so enakih misli glede na blagor slovanstva v skupni Avstriji.

Ednakopravnost vseh slovanskih rodov, to je naš vseslovanski program, naj ga kleti sovražniki tudi nazivajo panslavističnega. Nemce moramo parirati v njihovem velegermanskem stremljenju. Pri tem pa mislimo vedno na nemrljivega Slovana Palackyja, ki je zaklical: „Če bi Avstrije ne bilo, Slovani bi zahtevali, da se ustanovi“.

Vsakega rodoljuba pa mora v oklicu še posebno veseliti, da se tako odločno zraven narodnostnega vprašanja povdarja tudi gospodarsko vprašanje Slovencev. Tudi v tem oziru je govoril narodni volilni odbor popolnoma v so- glasju državnih potreb.

Z izjavo, da bo bodočim državnim poslan- cem sveta skrb gospodarsko izboljšanje našega ljudstva, prevzeli so kandidati, ki se strinjajo z oklicem, nemalo obveznost, pri kateri ne za- dostuje že dobra volja, temveč pred vsem — sposobnost.

Povedali smo že nedavno, da je tudi vlada začela spoznavati, da s takim materialom, kakor ga je imela dosedaj v državnem zboru, nikakor ne more pričeti reševanja perečih gospodarskih prememb v Avstriji. Skoraj dve tretjini poslan- cev je bilo iz stanov, ki ali ne smejo, ali pa ne znajo delovati na preobnovo gospodarske zasto- relosti v našem zakonodajstvu. Ni čuda! Od kod naj imajo smisla za taka vprašanja državni uradniki, penzionisti uradniškega in častniškega stanu in drugi gazisti, ki dobivajo svoje redne mesečne plače pri državnih blagajnah, bodisi dobra ali slaba letina, bodisi, da grozi pogin obrti in industriji, kmetijstvu in rokodelstvu.

Zato pa že vlada sama misli po volji za- nemarjenih proizvajajočih stanov, dati v parla- mentu prostora pravim zastopnikom teh stanov. Srečnega se lahko šteje narod, ki bo imel pri tej

priliki pokazati vladi zadostno število strokovno usposobljenih mož. Baš štajarski Slovenci se v tem oziru nimamo z izbero ponašati. Tembolj neumevno je tedaj vsakemu za blagor Slovencev vnetemu volilcu, da se morda edinemu možu z vsem strokovnimi pogoji stavi po nekod pri nas tako maločasne zapreke.

V mislih imamo našega kandidata v V. kuriji g. Dragotina Hribarja.

Nehvaležnost in obrekovanje bi bilo, ako bi kdo tajil, da ta naš kandidat ni veren pro- gramu, kakršnega je izdal narodni volilni odbor glede bodočih poslancev. To, kar se v tem oklicu neglaša, je vse že zapopadeno v Hribarjevem zasebnem programu. Za uresničenje tam nave- denih točk se bori on med nami že celo deset- letje z besedo in peresom. Marsikaj od tega je tudi že dosegel, ali ni tedaj opravičeno upanje, da bi dosegel temveč kot poslanec sporazumno z ostalimi tovariši.

Vkljub temu se najdejo ljudje, ki brezob- zirno pobijajo v listih in privatnih agitacijah njegovo vrednost za poslanca.

Nam bi bilo lahko delati hrupno agitacijo za našega kandidata Dragotina Hribarja, kakor to delata za dekana Žičkarja in proti Hribarju lista „Slovenski Gospodar“ in „Slovenec“. Mi tega nismo storili. To pa le iz prepričanja, da se dobra stvar sama hvali, a židovska reklama pa le smeši one, ki jo delajo, pa tudi onega za katere se dela. Nadalje pa smo se tudi pokorili osebnim željam Hribarjevi ter pričrbevali zanj le take izjave, pri katerih so pošiljatelji naravnost tirjali, da se spravijo v javnost. Ko bi hoteli vse privatne izjave prinašati, polnili bi list s samimi slavospevi na našega kandidata. S tem pa bi ne ustregli Hribarju, kakor mora biti tudi kandidatu Žičkarju mračno, čitati in slušati o sebi zasluge in dela, o katerih niti sam ne ve

LISTEK.

Rajnemu Fran Osvatič-u v spomin.

J. L.

Komaj je 14 dni tega, kar je zatisnil Andrej Kranjc za vedno svoje oči; ni še preteklo 10 dni, kar smo izročili truplo Doklerjevo črni zemlji, in zopet nam je pobrala nemila smrt naše polnega moža — Fran Osvatiča, o. kr. avskul- tanta v Mariboru.

Dočim je prva dva pobrala smrt, ko sta se še za svoj poklic pripravljala, je Osvatiča zadela nemila usoda v trenutku, ko je začel uživati sad svojega neumornega truda, začela ga je, ko je že stopil v javno življenje, in ravno to, rekel bi, dela njegovo usodo tembolj tragično. Sploh ima celo življenje rajnega našega tovariša in prijatelja toliko mičnega in zanimivega, da

ga, kako ga ne straši ne glad ne mraz, ampak z vedno novimi močmi se poprime svojih študij, dokler ne doseže svojega poklica, a ko ga do- seže, obnemore valed prevelikega napora, smrtne kalf poženejo bujno svoje korenine — namesto zaslužnega sadu čaka ga smrt. Zastonj bil je ves trud, zastonj vse mladeniško navdušenje, de- lovati v življenju za svoj narod, pokopane so visoko leteče misli, — le zavest, da je vedno vestno izpolnjeval dolžnosti svojega stanu, oslaja mu zadnje trenutke.

Fran Osvatič rodil se je leta 1874 pri Sv. Lovrencu v Slovenskih goricah. Ker je že v svojih otroških letih kazal veliko nadarjenost, pošljejo ga starši v Ptuj, da bi postal „gospod“. Dopršivši tam I. gimnazijski razred, bil je sprejet v mariborsko deško semenišče. Toda spoznavši, da nima poklica za duhovski stan, mu njegov že takrat nenavadno razvit značaj ni več do- puščal, še dalje uživati dobrote onega zavoda, in izstopil je.

učil zase. In vendar smem reči, da je bi- ta čas najuspešnejši v njegovem življenju, ker ga je obdajala vkljub vsemu trudu neka notranja zadovoljnost, odsev zavesti, da je ravnal tako, kakor mu velela čast.

Pravo mučeniško življenje začne se zanj še le na vsučilišču. Takorekoč izgnan od doma, ker ni hotel postati „gospod“, preživel je celo leto v Gradcu, kjer je bil vpisan na pravoslov- nem oddelku, trudeč se pokazati, da trdna volja premaga vse zapreke, ki slovenskega dijaka le- pregostokrat ovirajo v dosegu svojega ametra. Vzlic vsem mogočim poskusom dobiti kako pod- poro, dosegel je samo od posojilnice v Ptuj mesečno 10 glid, ob kateri svoti je preživel celo leto. Kakšno je tako življenje, spozna pač lahko najbolj tisti, kateri je imel sam priliko bivati nekaj časa v kakem večjem mestu.

Njegove materijalne razmere so se šele zboljšale, ko mu je drugo leto posojilnica v Mariboru priznala Fran Radošev

75 672 Poljakov, 74 673 Rusinov, 74 674 Hrvatov in Srbov in 27 513 Slovencev.

(Nove čevlje za vojaške) poskušajo sedaj vpeljati na Angleškem. Novi čevlji imajo pod podplati napravo ki olajšujejo hojo. Človek, ki

s stalno letno plačo 1000 kron in postranskimi zasluzki.

To mesto se mora nastopiti s 1. prosin- cem 1901.

Najboljše strune

za gosli, kitare, tamburice in citre

dobiti so v

mešanega zbiranja. Prosta zabava. K mnogobrojni udeležbi vabi vljudno odbor.

(Šoštanj) Gospa Jožefa Vošnjak, mati gg. dr. Josipa, Miha in Franca Vošnjak, tovarnarja v Šoštanju ter gospe Marije pl. Justenberg in V. Goričarjeve je 20. t. m. v 94. letu svoje starosti umrla. Rojena v Št. Ilju 1. 1807, se je 1. 1829. omožila z g. Miha Vošnjakom v Šoštanju, s katerim je v srečnem zakonu živela do njegove smrti 1. 1879. Po nji žaluje zraven gori imenovanih sinov in hčera 19 vnukov in 23 pravnukov. Bila je, dokler je imela svoje gospodarstvo, pridna, skrbna gospodinja, svojim otrokom pa prirčna mati. Umrla je po kratkem bolehanju vsled starostnih slabosti, a si do poslednjih dni ohranila sveži spomin in jasni duh. Naj v miru počiva!

(Pevsko društvo v Konjicah) ima svoj občni zbor dne 25. ne pa 28. novembra, kakor se je nedavno poročalo.

(Ptujška narodna čitalnica) priredi v nedeljo, dne 25. listopada t. l. ob pol 8. uri zvečer Slomšekovo slavnost z govorom, govori g. dr. A. Brumen, deklamacijo deklamira gđc. Vida Lapajne in petjem. Udje in prijatelji se vljudno vabijo.

(Gornja Radgona.) Tukajšnje „Kmetijsko bralno društvo“ priredi v nedeljo 25. t. m. v prostorih g. Osojnika tombolo z jako lepimi in mnogobrojnimi dobitki, ter s prosto zabavo, tam buranjem in petjem domačih tamburašev in pevcev. K obilni udeležbi vabi vljudno odbor.

(Slomšekovo slavnost) priredi „Slovanska čitalnica mariborska“ ob stoletnici njegovega rojstva, v nedeljo, dne 25. t. m. v veliki dvorani „Narodnega doma“ v Mariboru. Spored: 1. Godba.

narodno zavest; nas navduševal v ljubezni do mile haše domovine, do našega naroda in jezika. Ni se torej čuditi, da je tudi kot visokošolec bil vedno ud akademičnega društva „Triglav“, dobro vedoč, da je le v združenem skupnem življenju moč, da se treba skupno pripravljati za delo v narodu. To svojo navdušenost ohranil si je Osvatič do smrti. Že na smrt bolan, izrazil mi

jažne želje, Martin Muzek, pek in hišni posestnik; Ig. Jakobitsch, prodajalec; Oto Peleg, mesar; Jos. Strutz, pleskar in Anton Stiebler, učitelj in hišni posestnik. Imena izvoljenih so slovanska. Dasi socijalno demokratičnih načel, upati je vendar od teh mož, da se bodo zavzemali za ravnopravnost obeh narodnosti v mestu proti nemškonačionalnemu pregajanju. Nič ni pomagal odsek za varstvo nemškega značaja, zmagali so slovenski in češki potomci.

(Promociji) Na graškem vseučilišču sta bila promovirana gg. Ivan Vrtačnik, praktikant pri kranjski deželni vladi, doktorjem prava in Ernest Mayer iz Škofje Loke doktorjem vsega zdravilstva.

(Zaradi veleizdaje) so zaprli v Gradcu 36 laških dijakov. Nekatere so zopet izpustili.

Volilno gibanje.

Volilni shod prirede v nedeljo dne 25. t. m. ob 3. uri popoldne v Rajhenburgu. Pri tem shodu predstavil se bode volilcem in razvil svoj program kandidat V. kurije g. Dragotin Hribar ter zaslíšal njih želje. Volilci pridite v mnogo brojnem številu!

Volilna shoda. Kandidata za kmetsko skupino Celje Brežice, g. Hugon vitez Berks in za mestno skupino Celje Brežice g. dr. Ivan Dečko skličeta za prihodnjo nedeljo dne 25. t. m. volilna shoda, in sicer dopoldne ob 9. uri v Sevnici, popoldne ob 4. uri pa v Brežicah v „Narodnem domu“. — Narodni volilci ondotnih krajev se vabijo, da se prav mnogoštevilno shodov udeležijo, pri katerih se kandidata volilcem predstavita in zaslišita njih želje.

V celjski okolici zmagala je pri volitvi volilnih mož v V. kuriji dne 19. t. m. sijajno narodna stranka. Vseh osem volilnih mož izvoljenih je z ogromno večino s 95 glasovi zoper 29, katere so dobili socijalni demokrati. Pri prvem naskoku pred tremi leti so socijalisti prodrli z veliko večino. Kakor se pa kaže, je njih slava kmalu minila. Demokrasko hujkanje, njih

Stoletnica Prešernova. Na veliki Tržnici slavnosti dne 2. decembra v Ljubljani bo imel spominski govor g. prof. Fran Levce.

(Ustanovni shod) slovenskega trgoveškega društva „Merkur“ v Ljubljani, vrši se v nedeljo, dne 25. novembra t. l. točno ob pol 3. uri popoldne v areni „Narodnega doma“. Dnevni red: 1. Volitev predsednika ustanovnega shoda. 2. Poročilo pripravljalnega odbora. 3. Čitanje in odobrenje pravil. 4. Volitev začasnega odbora. 5. Posamezni nasveti. Z ozirom na važnost društva se nadeja obile udeležbe pripravljalni odbor.

(V Interansko vero) je prestopilo v Ljubljani 10 oseb.

(Kmetijska šola na Gorenjskem) se bo menda vendar le ustanovila. Najpripravnější kraj bi bil za njo v Bohinjski Bistrici, ker je tam najlepša prilika za praktično izobrazbo v umni živinoreji in sirarstvu.

(Umrli je) v Trbižu notar J. Huss. Zadel ga je kap.

(Državnozbornske volitve na Koroškem.) V beljaškem okraju so dobili socijalni demokrati od 104 glasov celih 50, Nemci jih imajo 46, Slovenci s konzervativnimi Nemci skupno samo 10 glasov. V kmečki skupini v istem okraju je dobila nemška napredna stranka 97, slovensko-konzervativna stranka pa samo 16 glasov.

(Cesar ni potrdil) zakonskega načrta, ka kršnega je sklenil goriški deželni zbor, da bi se naj občina Ločnik izločila iz goriškega političnega okraja ter se priključila gradiščanskemu okraju.

(Zaradi razžaljenja Veličanstva) je obsojilo rovinjsko sodišče dve italijanski dami iz boljših poreških rodbin v 5 mesečno ječo.

(Deželne doklade v Istri) Najvišje odobrenje je dobil sklep istrskega deželnega zbora od dne 13. avgusta t. l., da je v pokritje primanjkljaja v deželnem zakladu za leto 1900 pobirati naslednje doklade: 1. doklado 35%, na vse direktne realne davke in 45%, na vse direktne osebne davke; 2. doklado 100%, na utrinno od vina in mesa; 3. doklado po 340 K na vsaki hektar površine v pridelu na drobno

Kdor ve, kako se počuti, kdor ve, kaj je volja, čudi se, da ne bo teh ljudi sram uspehov, katere znajo tu pa tam doseči s svojim pritiskom. S takimi sredstvi izvoljen poslanec pa bi tudi se ne mogel imenovati „ljudskega zastop

prla premogovske in mavčeve rudnike na gori Štajarskem, toda svobodna je pot družbi tudi po Srednjem in Spodnjem Štajarju, kajti angleški delniški zakon ne zahteva določen kraj, nego

potem sedeli v Londonu ali v drugih mestih, vzdigali pa jim bodo ta kapital s smrtno nevarnostjo in živinskim delom sinovi domače dežele za par desetlet na dan. Ako to ni krivica, potem

priprava, kateri bi bil bolj sposoben za to skupino in se ob enem pouči o svojih pravicah in dolžnostih.

priskim darvan, kar pa opejše nemce vendar
ni napotilo, da bi ga bili obvarovali pogina. No,
tako cepajo drug za drugim stebri germanstva
v Celju. Heil!

(Porotno zasedanje v Celju) za leto 1901
je določeno: 28. februarja, 10. junija, 7. septembra
in 2. decembra.

(Duhovniške premembe.) Provizor je postal v Poljčanah odtodni kaplan g. Fr. Cerjak. Provizor v Šmartnem pri Sl. Gradcu, g. Miha Šket, je nameščen zopet za kaplana rayno tam. Razpisana je župnija Poljčane (patr. graščinstvo v Studenicah) do 27. decembra t. l.

(Imenovanje) Za poštnega nadoskrbnika v Mariboru pride oskrbnik v Pontablju (Pontafel) g. Hipolit Ott, rojen v Rawaruski (Galicija). — Višji poštni oficijal v Mariboru, g. Maks Križan, je imenovan poštним oskrbnikom v Ptuj.

(Osebnostna vest.) V pokoj je šel ravnatelj prisilne delavnice v Messendorf pri Gradcu, g. V. Skodlar. Deželni odbor mu je izrekel pri tej priliki popolno priznanje.

(Braslovško pevsko društvo) sklêče v nedeljo, dne 25. listopada t. l., ob 3. uri popoldan svoj 8. občni zbor v gostilni g. Vinko Brišnik-a. Spored: 1. Pozdrav. 2. Poročilo tajnika in blagajnika. 3. Vpisovanje novih udov. 4. Volitev odbora. 5. Razni nasveti. Po sporedu petje moškega in mešanega zbora. Prosta zabava. K mnogobrojni udeležbi vabi vljudno odbor.

(Šoštanj) † Gospa Jožefa Vošnjak, mati gg. dr. Josipa, Miha in Franca Vošnjak, tovarnarja v Šoštanju ter gospe Marije pl. Justenberg iz V. Goričarjeve je 20. t. m. v 94. letu svoje starosti umrla. Rojena v Št. Ilju l. 1807, se je l. 1829. omožila z g. Miha Vošnjakom v Šoštanju, s katerim je v srečnem zakonu živela do njegove smrti l. 1879. Po nji žaluje zraven gori imenovanih sinov in hčera 19 vnukov in 23 pravnukov. Bila je, dokler je imela svoje gospodarstvo, pridna, skrbna gospodinja, svojim otrokom pa pristrčna mati. Umrla je po kratkem bolehanju vsled starostnih slabosti, a si do poslednjih dni ohranila sveži spomin in jasni duh. Naj v miru počiva!

(Pevsko društvo v Konjicah) ima svoj občni zbor dne 25. ne pa 28. novembra, kakor se je nedavno poročalo.

(Ptujška narodna čitalnica) priredi v nedeljo, dne 25. listopada t. l. ob pol 8. uri zvečer Slomškovno slavnost z govorom, govori g. dr. A. Brumen, deklaracijo deklarira gdč. Vida Lapajne in petjem. Udje in prijatelji se vladno vabijo.

(Gornja Radgona.) Tukajšnje „Kmetijsko bralno društvo“ priredi v nedeljo 25. t. m. v prostorih g. Osojnika tombolo z jako lepimi in mnogobrojnimi dobitki, ter s pristo zabavo, tam burašev in petjem domačih tamburašev in pevcev. K obilni udeležbi vabi vljudno odbor.

(Slomšekovo slavnost) priredi „Slovenska
čitalnica mariborska“ ob stoletnici njegovega
rojstva, v nedeljo, dne 25. t. m. v veliki dvorani
„Narodnega doma“ v Mariboru. Spored: 1. Godba.

narodno zavest, nas navduševal v ljubezni do
mile naše domovine, do našega naroda in jezika.
Ni se torej čuditi, da je tudi kot visokošolec bil
vedno ud akademičnega društva „Triglav“, dobro
vedoč, da je le v združenem skupnem življenju
moč, da se treba skupno pripravljati za delo v
narodu. To svojo navdušenost ohranil si je
Osvetilec do smrti. Že na smrt bolan, izrazil mi

ripi, oved. z. Slavnostni govori, a. godba, rojstni, Domovina. Pesen. 4. Slomšekovo rojstvo. Drama. matični prizori ob stoletnici njegovi. Sestavi Miha Lendovšek. 5. Godba. Füllekruss, Podpuri slovenskih pesni. 6. Ferjančič: Predica. Besede Slomškove. Čveteroglasni ženski zbor. 7. Godba. Morena. Nad valovi. Valček. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Godba: Slavna veteranska godba mariborska. Vstopnina: Sedeži v dvorani od do 7. vrste za ude po 40 kr., za neude 60 kr., od 8. do 15. vrste za ude 25 kr., za neude po 40 kr., stojišče v dvorani po 30 kr., za dijake po 20 kr.; sedeži na galeriji po 25 kr., stojišče po 15 kr. Vstopnice se dobe dne 24. in 25. t. m. v prodajalnici g. Dolenca, in 25. zvečer od 7. do 8. ure pri blagajni v „Narodnem domu“. Sporedi (4 5 kr.) in Lendovšekove knjižice (4 20 kr.) se lahko kupijo pri blagajni.

(Mariborski nemški značaj — padel.) Pri občinskih volitvah v mariborski mestni zastop dne 19. t. m. so zmagali v III. razredu od prvega do zadnjega socijalni demokrati proti nemškimi nacionalcem. Propadli so vsi dosedanji odborniki v tem razredu, med njimi tudi župan Nagy. Izvoljeni pa so odbornikom socijalni demokratje: J. Krainer, ravnatelj zavžitnega društva; Franc Roschanz, krčmar; Fr. Eiletz, knjigovodja; Vencel Hronovsky, strojevodja; Rudolf Krupka, delovodja južne železnice; Martin Muzek, pek in hišni posestnik; Ig. Jakobitsch, prodajalec; Oto Pelegge, mesar; Jos. Strutz, pleskar in Anton Stiebler, učitelj in hišni posestnik. Imena izvoljenih so slovanska. Dasi socijalno-demokratskih načel, upati je vendar od teh mož, da se bodo zavzemali za ravnopravnost obeh narodnosti v mestu proti nemškonacionalnemu pregajanju. Nič ni pomagal odsek za varstvo nemškega značaja, zmagali so slovenski in češki potomci.

(Promociji.) Na graškem vseučilišču sta bila promovirana gg. Ivan Vrtačnik, praktikant pri kranski deželni vladi, doktorjem prava in Ernest Mayer iz Škofje Loke doktorjem vsega zdravilstva.

(Zaradi veleizdaje) so zaprli v Gradcu 36
laških dijakov. Nekatere so zopet izpustili.

Volilno gibanje.

Volilni shod prirede v nedeljo dne 25. t. m. ob 3. uri popoldne v Rajhenburgu. Pri tem shodu predstavil se bode volilem in razvil svoj program kandidat V. kurije g. Dragotin Hribar ter zasljal njih želje. Volilci pridite v mnogobrojnem številu!

Volilna shoda. Kandidata za kmetsko skupino Celje Brežice, g. Hugon vitez Berks in za mestno skupino Celje Brežice g. dr. Ivan Dečko skličeta za prihodnjo nedeljo dne 25. t. m. volilna shoda, in sicer dopoldne ob 9. uri v Sevnici, popoldne ob 4. uri pa v Brežicah v „Narodnem domu“. — Narodni volilci ondotnih krajev se vabijo, da se prav mnogoštevilno shodov udeleže, pri katerih se kandidata volilcem predstavitava in zaslišita njih želje.

V celjski okolici zmagala je pri volitvi volilnih mož v V. kuriji dne 19. t. m. sijajno narodna stranka. Vseh osem volilnih mož izvoljenih je z ogromno večino s 95 glasovi zoper 29, katere so dobili socialni demokrati. Pri prvem naskoku pred tremi leti so socialisti pridrli z veliko večino. Kakor se pa kaže, je njih slava kmalu minila. Demokratsko hujskanje, njih

Druge slovenske novice.

(Potrjen zakon) Cesar je potrdil zakonski načrt kranjskega deželnega zbora glede zlaganja zemljišč.

(Kranjska notarska zbornica) je imela pretečeno nedeljo v Ljubljani svoje zborovanje ter si je izvolila predsednikom notarja gospoda Ivana Gogala.

(Stoletnica Prešernova.) Pri veliki Prešernovi slavnosti dne 2. decembra v Ljubljani bo imel spominski govor g. prof. Fran Levce.

(Ustanovni shod) slovenskega trgovskega društva „Merkur“ v Ljubljani, vrši se v nedeljo, dne 25. novembra t. l. točno ob pol 3. uri popoldne v areni „Narodnega doma“. Dnevni red: 1. Volitev predsednika ustanovnega shoda. 2. Poročilo pripravljalnega odbora. 3. Čitanje in odobrenje pravil. 4. Volitev začasnega odbora. 5. Posamezni nasveti. Z ozirom na važnost društva se nadeja obile udeležbe pripravljalni odbor.

(V luteransko vero) je prestopilo v Ljubljani 10 oseb.

(Kmetijska šola na Gorenjskem) se bo menda vendar le ustanovila. Najpripravnejši kraj bi bil za njo v Bohinjski Bistrici, ker je tam najlepša prilika za praktično izobrazbo v umni živinoreji in sirsrstvu.

(Umrli je) v Trbižu notar J. Huss. Zadelal ga je kap.

(Državnozbornske volitve na Koroškem.)
V beljaškem okraju so dobili socijalni demokrati
od 104 glasov celih 50, Nemci jih imajo 46,
Slovenci s konzervativnimi Nemci skupno samo
10 glasov. V kmečki skupini v istem okraju je
dobila nemška napredna stranka 97, slovensko-
konzervativna stranka pa samo 16 glasov.

(Cesar ni potrdil) zakonskega načrta, ka
kršnega je sklenil goriški deželni zbor, da bi se
naj občina Ločnik izločila iz goriškega politič
nega okraja ter se priključila gradiščanskemu
okraju.

(Zaradi razžaljenja Veličanstva) je obso-
dilo rovinjsko sodišče dve italijanski dami iz bolj-
ših poreških rodbin v 5 mesečno ječo.

(Deželne doklade v Istri) Najvišje odobrenje je dobil sklep istrskega deželnega zbora od dne 13. avgusta t. l., da je v pokritje primanjkljaja v deželnem zakladu za leto 1900 pobirati naslednje doklade: 1. doklado 35%, na vse direktne realne davke in 45%, na vse direktne osebne davke; 2. doklado 100%, na užitino od vina in mesa; 3. doklado po 340 K na vsaki katalitni enoti v posedi na državi.

volja", čudi se, da ne bo teh ljudi sram uspehov, kotare spajo tu na tam doseči s svojim pritiskom.

prla premogovske in mavčeve rudnike na Agor
Štajarskem, toda: svobodna je got družbi tudi

tem sedeli v Londonu ali v drugih mestih, razlagali pa jim bodo ta kapital s smrtno nevar-

vzrok pa je ta, da namreč ...
dati „Vestnik“, v katerem bi rada svetu poka-
zala svoje ljube hčere, vse svoje podružnice
brez izjeme lepo opravljene in dobro urejene.

Ne govorili bi resnice, ko bi tožili, da po-
jema zanimanje za družbo sv. Cirila in Metoda.
Marsikatero koristno društvo je že zamrlo, ker
je prvotni ogenj navdušenja zanj prehitro ugasnil;
za družbo sv. Cirila in Metoda pa po 15letnem
obstanku še vedno gori mnogo mnogo blagin
src, napolnjenih z ljubeznijo do millega sloven-
skega naroda in do nedolžne mladine.

Vzrok, da je družba sv. Cirila in Metoda
prišla v zadrego in je prisiljena prositi svojih
podružnic nujne in vsestranske podpore, ni toliko
pojemanje njenih dohodkov, ampak v večji meri
rast njenih neogibno potrebnih stroškov. Njeni
zavodi se namreč množe in tako se širi njen
delokrog. To je znamenje, da družba ne umira,
ampak živi in krepko živi, če tudi deluje brez
hrupa in bolj na tihem. Ustanovljene zavode
mora družba vzdrževati, — da bi se opustili;
kaj bi rekli Slovenci! — A težko je tudi od
boru glavne družbe neugodno reševati toliko nuj-
nih in dobro podprtih prošenj za razširjevanje
že obstoječih šol (n. pr. ednorazrednice na Muti
v dvo- ali trirazrednice), za zboljšanje tu in tam
premajnih ali sicer neugodnih šolskih prostorov
in za razne druge podpore, ki vse merijo na
otetje slovenske dece, ki se potaplja v nemški
in italijanski povodnji. In vendar je moral odbor
v svoji zadnji seji dne 11. oktobra t. l. krvavečim
srcem odbiti mnogo takih prošenj, ker je blagaj-
nik izkazal za to leto že dosedaj 2669 kron pri-
manjkljaja, ta primanjkljaj pa se do konca leta
še znatno povikša, ako se ne pomnože prispevki
v teh poslednjih dveh mesecih letošnjega leta.

Izredni večji darovi, kakor volila, števil-
nejše, pokroviteljstva i. dr. bi sicer družbi uprav
sedaj jako dobro došli. A na izrednosti se nikdo
ne more zanašati.

Družbi najzaneslivejša opora so redno delu-
joče podružnice. Prav mnogo jih je, ki leto za
letom vestno pobirajo in glavni družbi pošiljajo
doneske svojih udov, sklicujejo shode, snujejo
poučne ali zabavne sestanke, imajo lepo urejeno
in delavno načelnštvo, pridobivajo novih udov,
in o svojem delovanju pravočasno obveščajo od-
bor glavne družbe. Vsem tem se glavni odbor
iskreno zahvaljuje in jih stavi drugim podruž-
nicam v izglede.

Nekaj podružnic pa je v svojem poslovanju
nekoliko zaostalo. Nekatere že dalje časa niso
pobirale letnih doneskov od svojih udov, druge
ne sklicujejo zborov, ne obnavljajo o pravem času
svojega načelnštva in ničesar ne poročajo glav-
nemu odboru. Vse to je lahko razumljivo iz
raznih okoliščin. Slovenci imamo mnogo narod-
nega davka in dela, da včasih ne moremo vsemu
kaj. Zato noče glavni odbor družbe sv. Cirila in
Metoda nikomur očitati premajhne požrtvoval-
nosti ali delavnosti. Prosi pa vse rodoljube in
zlasti svoje podružnice, naj koj zbere vse
moči, da družbi, ki je danes na več krajih
pogoj našega narodnega obstanka, v sedanjih
potrebi prihitijo na pomoč.

Marsikateri ud ene ali druge podružnice
bi rad vplačal svoj letni prispevek, ko bi ga
kdo o pravem času opomnil, marsikdo bi se v
društvo vpisal, ko bi ga kdo nagovoril, ali ko
bi bila v njegovi bližini kaka delovna podruž-

zadostnih ali celo nikakih poročil.

V začetku 20. stoletja pa bi družba sv. Ci-
rila in Metoda rada priobčila „Vestnik“, ki o
poslednjih velikih skupščinah poroči le najvaž-
nejše stvari, sicer pa natančno pojasni se-
danje družbeno stanje, in zlasti poda pregled
den imenik podružnic, njihovih odborov, število
udov, in zaznamek letnih doneskov.

Zato nujno prosimo vse podružnice, da naj
zanesljivo do novega leta pošljejo:

1. Popoln imenik svojega načelnštva. Naj
se ne pozabi pridjati značaja raznih podružni-
čnih načelnikov. Kjer je načelnštvo nepopolno,
ali mu je že pretekla doba, naj se skliče podruž-
nični zbor, da se izvrše potrebne volitve. Nekaj
je takih podružnic, ki spe kar mnogo let. Vod-
stvo glavne družbe tudi teh še ne šteje med
mrtve in jih ni črtalo, ker je vendar lažje po-
živiti stare, kakor ustanavljati nove. (Novim je
treba iskati šele oblastvenega dovoljenja).

V veliko zaslugo bomo šteli vsakemu rodo-
ljubu, kdor v takih slučajih zbere nekoliko udov
bivše podružnice (katerim se lahko precej pri-
družio novi udje), da si zopet izvolijo redno na-
čelnštvo in se podružnica reorganizira. Ako ne
ve, kako bi postopal, naj se pisмено obrne do
„Vodstva družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“.

2. Zanesljiv zapisnik pokroviteljev, ustanov-
nikov in število tistih letnikov in podpornikov
po § 11. glavnih pravil, ki so vsaj za leto 1900
plačali svoj letni donesek.

Le na to resnično število udov, se bo vod-
stvo oziralo ob prihodnji veliki skupščini. Naj se
ob tej priliki podružnice potrudijo, da kolikor se
da pomnože število svojih udov, zlasti med pri-
prostim narodom. Veseli smo tudi velikega šte-
vila podpornikov, ki plačujejo le 20 vinarjev na
leto. Vendar naj se nam vsako leto (do novega
leta) naznani le resnično število plačujočih
udov. Kdor opomnjen ne plača, naj se ne šteje
za tisto leto. Naznanjeno število udov naj se torej
ujema s poslano vsoto denarja.

3. Ves denar, kar ga nabere do konca de-
cembra t. l., in sicer razložen po sledečih posto-
jankah:

I. Pokroviteljine	z imeni in značajem po kroviteljev in ustanov- nikov, ako se to še ni poprej poslalo oziroma naznanilo.
II. Ustanovnine	
III. Prispevki (koliko?) letnikov v znesku	
IV. Prispevki	podpornikov
V. Drugi dohodki (Darila, volila, veselice i. dr.), ako se nam še niso poslali	
Skupni dokodki	
Troški za	
Podružnica pošlje torej	

Tiste podružnice, ki za prejšnja leta niso
ničesar poslale, pa morda sedaj še kaj nabere
ali odločijo za prejšnja leta, naj to razgledno po-
ročajo zlasti o prispevkih letnikov in podpor-
nikov: za l. 1898, za l. 1899

Kjer to ne bo razločeno, štelo se bo vse
in v „Vestniku“ objavilo za l. 1900, razun, ako
so se prejšnja leta tudi redno pošiljali prispevki,
kar imamo pa že zapisano.

Sklepajoč to pismo ponavljamo nujno pro-
šnjo, da od vseh podružnic prejmemo ugodnih
odgovorov.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda

žičkar, ki je dobrotnik ljudstva je postal kar
čez noč, brez da bi mu bilo treba kaj storiti.
Njemu je zasluga, če podpiše kako vlogo; njemu
je zasluga, če predloži kako interpelacijo; njemu
je zasluga, če gre v haloške gorice, ko je vlada
na prošnjo okrajnih glavarstev v Ptuj in Ljuto-
meru dovolila vinorejcem 30.000 glid. za zboljšanje
njih gorice; njemu je zasluga, če v deželni
zboru predloži resolucijo za cesto Ljubno Solčava;
vse zasluga, sama zasluga, dolžnosti nič. Hribar
pa je sama škoda, njegovo delo, delo satana, ki
nikomur nič ne koristi, razun njegovi mavhi.
Kaj to, če je prišel v Celje takrat, ko se je za-
čelo glede narodnosti komaj daniti; kaj to, če je
žrtvoval svoj kapital in ustanovil tiskarno in
list „Domovina“, ki je od tisoč in tisoč bralcev
spoštovana in marsikomu mnogo koristila; kaj
to, če je stal vedno v prvi vrsti na braniku
narodnih pravic in se potegoval za koristi tep-
tanih Slovencev; kaj to, če je na stotine shodih
poučeval ljudstvo in mu svetoval — ne poročal
kakor Žičkar — kaj to, če je branil v zbranih
besedah vero očetov in zagovarjal duhovščino s
tem; vse to ni nič, in še vse drugo, kar je storil
ni nič, — zato ker kandiduje proti dekanu
Žičkarju. Po kaj pa je prišel med nas, če ni
mislil delati tlako, pa naj bi ostal na Kranjskem
in tamkaj delal zgago, nas pa pustil pri miru,
da bi lepo naprej spali in kadili drug-drugemu.
Žičkar je kandidat duhovščine, zato pa mora
zmagati, naj velja kar hoče.

Tako za sedaj gospoda! A veste pa tudi,
da se to natanjko bileži in da bode enkrat Vam
zelo presedalo. Zbira se denar in tudi duševne
moči so določene, da pomnože slovensko poli-
tično literaturo — ker „Slovenski Gospodar“ in
„Domovina“ ne zadostujeta za sedanjí položaj
— ki pa nikakor ne bode ugajala Vašim želod-
cem, še manj pa okusu. Pa kar mora biti, mora
biti, naj bode dan!

Iz Ormoža. Kam plovemo! Vsaka reč ima
svoj konec, le agitacija duhovščine proti kandi-
datu D. Hribarju ne. Jaz po svoji službi zadržan
se ne vtikam v politične boje, a groznica me
obhaja, kadar gledam in poslušam, kako se dela
javno mnenje. Vse pride prav. Enkrat je Hribar
liberalec — ki dela za luteri-vero; drugič je
fabrikant, ki je le na škodo kmetom, ker fabrike
jemljejo kmetu delavce in vzgajajo socialne de-
mokrate; zopet pri drugih prišel bode v konkurz,
če ne pusti kandidate, ker poslanstvo ni za
ljudi, kakor je on; eni pa celo vedo, da je
poslan na Štajarsko delat za liberalce, ki so
največje gorje kmetu in duhovščini. Take in
enake laži in budalosti se zabičujejo nerazsod-
nemu ljudstvu. In kaj stori posvetna inteligenca
proti taki nizki agitaciji? Nič! Čakajo, kak bode
konec, potem se bode že govorilo.

Zato svetujem, naj se skliče volilni shod v
v Ormožu in Ljutomeru in povabi naj se oba
kandidata V. kurije Hribarja in Žičkarja — da
razjasnita svoj program. Tako se ljudstvo lahko
prepriča, kateri bi bil bolj sposoben za to sku-
pino in se ob enem pouči o svojih pravicah in
dolžnostih.

To bi bila prava in poštena agitacija, ne
pa obrekovanje, kajti laž ima kratke noge, in
kaj bi bilo podstava zvezi in vidi, da je bilo

Politični pregled.

(Državni zbor) se skliče baje tako po izvršenih volitvah in sicer že 25. januarja. Vladi je pač mnogo na tem, da se tem preje prepiše, bo li se novo sestavljen parlament razločeval od starega.

(Čehi na Nižje Avstrijskem) so izdali oklic, s katerim opozarjajo svoje rojake, da živi v tej deželi pol milijona Čehov. Postaviti si hočejo lastne kandidate.

(Hrvatski deželni proračun) za prihodnje leto izkazuje naslednje številke: Skupni dohodki se proračunavajo na 18.606.837 kron; na tangento direktnih in indirektnih davkov ter drugih javnih dohodkov odpade 16.962.513 kron ali 44 odstotkov. Potrebščina se proračunava istotako na 18.606.000 kron in se razdeli: na deželni zbor 155.440 kron, ban 71.600 kron, notranje zadeve 9.489.058 kron, nauk in bogočastje 3.944.641 in pravosodje 4.946.000 kron.

(Duhovniki v zagrebški nadškofiji zahtevajo glagolico) Duhovniki v okraju Sv. Ivan Zelina, zbrani na svoji redni skupščini v Hrašćini, so zaprosili nadškofa Posilovića, naj on preišče, v katerih zagrebških župnijah se je čitala sv. maša v glagolici, starem našem jeziku, ter naj se zopet uvede glagolica v te župnije. Izrazili so k temu željo, da bi se v obče v Hrvatski sv. maša čitala v glagolici, kakor je to nekda bilo.

(Vstaja v Macdoniji) je edina rešitev macedonskega prebivalstva. Za varnost je v tej deželi slabše skrbjeno, kakor na Kitajskem. Prebivalci morajo plačevati trojni davek: sultanu, njegovim vojakom in — roparjem. Najhujše je, ako se roparjem vstavi davek, kajti eksekucija je v krvi in požaru. To je skusila pretečeni mesec vas Dušegubica. Roparski glavar Islam Čauš je prišel s 50 roparji po davek. Roparji so vzeli najprej turško vojaško stražnico ter oklenili vseh 18 turških vojakov. Nato so šli „slovesno“ v procesiji v vas, ubili vaškega poglavarja in njegovo družino, oropali vse, odgnali živino, vas pa na vseh koncih zažgali. Turška vlada nima moči braniti svojih podanikov, zato bi bila splošna vstaja edina rešitev.

(Načrti velikih vodotokov v Nemčiji.) Med Renom in Labo, nadalje med Odro in Vislo napravijo velike vodotoke, tako, da bo mogoče ladjam s 400 tonami teže priti do Königsberga. Načrt je že zgotovljen ter se predloži državnemu zboru, kakor hitro se isti snide. Stroški so proračunjeni na 420 milijonov mark.

(Vojna v Afriki.) Buri so zasedli Ficksburg ter so preskrbljeni z živežem za dve leti. V Vryheidu so obkolili angleško posadko. Angleška poročila pripovedujejo tudi o uspehih svojih generalov Bartona in Douglasa, toda zajela sta le večjo množino — ovac in govedi. Portugalska vlada je prepovedala svojemu poslaniku izobešati oranjske in tranvaalske zastave, češ, da velevalisti ne pripoznajo več samostalnosti teh dveh burskih republik.

(Vojna na Kitajskem.) Kitajski poslanik v Parizu se je razgovorjal z nekim častnikarskim poročevalcem ter izjavil, da so stavljeni mirovni pogoji nesmisel. Na Kitajskem zamorejo bokserje ravno tako malo uničiti, kakor n. pr. na Francoskem anarhiste, ker je njihova zveza tajna. Mednarodne vlade bi naj le delovale na to, da se iztrga kitajski cesar vpliv cesarice-vdove, pa bo potem najboljši zaveznik evropske kulture.

najodločnejša nasprotnica pustolovskih sanjarij in revolucij. Zlata resnica razodeva se slednjič v globokomnem in jedrnatem angleškem pregovoru, ki pravi: „Denar je značajnost.“

Toda, zakaj ljudje, ki dan za dnem na svojih bližnjih vidijo pretresljive posledice neštedljivosti, vkljub temu sami vse svoje dohodke sproti potrošijo in zakaj se z navdušenjem ne oprimejo edine rešilne vejice pravočasnega štedenja? Iz tisoč ust se na to vprašanje razlega prepogostoma očitno lažnjivi vsakdanji izgovor: „Ni nam možno ne moremo!“ Vsakovrstni krivi ljudski osrečevalci pa, katerih nauk ne proglašajo potrebe skrbnega gospodarstva ampak katerih namen je, vzbujati vseobčo nezadovoljnost in doseči enako splošno razdelitev tega, kar so z vsakojakim naporom in stoletnim samozatajenjem in štedenjem prihranili štedljivi gospodarji, takšni modri ljudski osrečevalci celo z ogorčenjem proglašajo nedopustno žalitev vsega delavskega stanu, ako bi kdo trdil, da je istemu pri sedanjem krivičnem družabnem redu možno še celo varčevati in štediti. Bodi nam zatoorej v sledečem dovoljeno opozoriti čitalce na brezštevne vzgleda iz vsakdanjega življenja, ki nedvomljivo jasno dokazujejo, da je veliki večini ljudij vseh stanov ob primernem zatajevanju svojih neopravičenih želj in ob potrebi odločnosti prav dobro možno s čisto prekrasnim uspehom s svojimi sredstvi štediti in varčno gospodariti.

Marsikateri ne baš prebogato plačani uradniki, ki je ob svoji plači vzgojil kopo otrok deloma celo za učne poklice in ki vkljub temu ustreza zasebnim in družabnim gmotnim zahtevam, dokazuje možnost in uspeh štedenja tovarišu samcu, ki dobiva isto plačo, a toži, da mu ni možno prištediti novčiča in ki tiči celo še v dolgovi. Rokodelci, ki je pred leti s cufico na hrbtu in praznih rok zapustili očetovo hišo, a danes vodi cvetočo lastno obrt ter daje v svoji delavnici opravlja množini marljivih rok, daje v tisočih slučajih gmotno hiračojem so sedom vzgled, da si skrben gospodar zna tudi s skromnimi sredstvi ustanoviti gmotno blago stanje in da je štediti možno. Da pa brezskrben in lahkomiselni delavec, najsi ga položi v morje bogastva, ničesar ne pridela in prištedi za slučaj nezgode, kaže prezanimivo a zanesljivo poročilo, da so v Berlinu pred nekaj leti ob času velikega pomanjkanja delavskih sil in vsled tega neizmerno visokih delavskih mezd, mnogi kamponosci ob novih stavbah javno popivali šampanjsko vino in se iz dela na dom vozili v kočijah. Najlepši dokaz, da se dá štediti in se res šteti v največjem obsegu baš med onimi, katerih dohodki so primeroma pičli in skromni, podajajo nam slednjič zapisniki neštevilnih hranilnic, iz katerih je videti, da pripada večina bodisi tudi majhnih hranilnih vlog ne na dobro plačane rokodelce raznih obrti, ampak na trgovske pomočnike, postrežke, sobarice in — dekle.

Toda, če vsem drugim stanovom, štediti pa vendar nikakor ni možno vsaj kmetovalcu, ugovarjati utegne kdo izmed bralcev in se sklicevati na ona pretirano obupna zagotavljanja, da naš kmet propada in da gotovo mora kmalu propasti. Odpro naj vendar oči taki jadikovalci in srečali bodo v vsaki vasi svoje domovine nemalo gospodarjev kmetovalcev, katerih predniki so začeli gospodariti z najskromnejšimi sredstvi, ki so pa za svoje, z vztrajnim delom prislužene, po krajcar h krajcarju skrbno shranjene novce leto za letom prikupili njivice za njivico in trav-

Volilni shod v Ptuj

pri katerem se volilcem predstavi kandidat dvorni svetnik Mirko Ploj, vrši se ob polu treh, ne ob polu štirih v „Narodnem domu“, kakor je bilo pomotoma poročano.

Književnost.

(„Zadnje poglavje.“) Tako je naslovlil sloveči hrvaški romanopisec Srđan Tucić svoje najnovejše delo. Roman je socijalna študija, ki kaže skoraj neko sporodnost z znanim Govekarjevim romanom „V krvi“. Cena knjige 1 krona 50 vinarjev. Tiskala „Dionička tiskarna“ v Zagrebu.

(„Zemljepis Hrvatske.“) Odlični hrvaški pisatelj in zgodovinarji so se združili ter začeli izdajati krasno delo pod zgornjim imenom, v katerem bo opisana vsa Hrvatska zgodovinsko, kulturno in zemljepisno. Izišel je I. zvezek z lepimi krajevnimi slikami. Delo izide v 30 zvezkih ter stane za naročnike s pošto 20 kron, ki se plačajo v tiskarno Ant. Scholca v Zagrebu.

Razne stvari.

(Posnemanja vredni ukaz) je izdal francoski vojni minister. V svrhu, da obvaruje vojaštvo zlih posledic alkoholizma, je namreč prepovedal brezpogojno prodajati v kantinah žganje ali alkoholne likere in tiste mešanice, ki se zovejo „aperitif“. Ta prepoved velja za vse kantine v vojašnicah in na vežališčih. V kantinah smejo prodajati v prihodnje samo vino, pivo, mošt in navadne druge pijače, kakor kavo, čaj, mleko, čokolado itd., ki ne obsežajo alkohola. Ta ukaz francoskega vojnega ministra se nabije v vseh kantinah in minister pozivlja merodajne činitelje, da ukrepejo, kar treba, da se bo ukaz strogo izvrševal.

(Obsojen anarhist.) Napadalec na perzijskega šaha v Parizu François Salson, je bil te dni obsojen na dosmrtno ječo. Življenju nevarni prismojenec je rekel pred sodiščem, da je hotel umoriti že bivšega francoskega predsednika Casimirja Perierja, a se je naveličal najj čakati za nekim grmom. Ko pa je bil usmrten italijanski kralj je v svoji sobi od veselja plesal.

(Zaključenje pariške svetovne razstave.) Dne 13. t. m. ob 11. uri dopoldne so zaključili svetovno razstavo v Parizu, ki je bila zadnja a tudi najkrasnejša v tem stoletju. Odprta je bila 213 dni; obiskalo jo je 52 milijonov ljudi; to je pa tudi največje število obiskovalcev, kolikor jih je imela katerakoli svetovna razstava; še zadnji dan je bilo 370.354 ljudi v razstavi. Od 52 milijonov obiskovalcev je plačalo ustopeno 49 milijonov, ki so doneli v razstveni fond 120 milijonov frankov. Razstava ima ogromen dolg, katerega bo odbor skušal pokriti baje z najemom raznih poslopij na razstavi, a svojo čast je Francija s to razstavo vendarle rešila, dasi so se na vse možne načine prizadevali Prusi, Angleži in — anarhisti, da bi razstavi škodovali.

(Ubogi kadilci cigaret!) Dame v Brooklynu v Ameriki so pričele boj proti cigaretam. Ustanovile so klub, katerega namen je z vso odločnostjo vplivati proti kadenju cigaret. Ako se kak moški dvakratnemu svarilu ne pokori, tedaj čame sploh več z njim ne govorje. Dame so sestavile popolni zapisnik tistih mož, ki kade avale. V tolažbo moškega spolu pa povemo, da so bojevitke dame milostno dovolile kaditi — pipe.

(Amerikanski dohodki.) Združene države severoameriške so imele v prošlem računskem letu, ki se je sklenilo junija meseca 567.240.852 dolarjev, najvišjo svoto, ki so jo doslej dosegle.

Mala hiša

v središču žalskega trga s prodajo kruha pripravna

